

Teza: przedawnienie dyscyplinarne

Ustalenie czasu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego ma istotne znaczenie dla pociągnięcia radcy prawnego do odpowiedzialności dyscyplinarnej. Jest ono ważnym składnikiem formułowania zarzutu popełnienia przewinienia i jest związane ze stosowaniem norm gwarancyjnych prawa dyscyplinarnego.

Sygn. akt 188/18

POSTANOWIENIE

z dnia 19 marca 2019 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie:

Przewodniczący: SWSD Dariusz Drozdowski

Sędziowie: SWSD Elżbieta Gajda-Krynicka, SWSD Juliusz Cybulski - sprawozdawca

Protokolant: Aneta Stefańska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego Sławomira Pilipca

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 19 marca 2019 r. sprawy radcy prawnego Z. G.

obwinionego o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6, art. 8, art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

na skutek odwołania pokrzywdzonej od postanowienia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Katowicach z dnia 16 października 2018 r. w sprawie o sygn. akt: D 73/X/18 w przedmiocie umorzenia postępowania w stosunku do obwinionego Z. G.

postanawia:

uchyla zaskarżone postanowienie w całości i przekazuje sprawę Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu Okręgowej Izby Radców Prawnych w Katowicach do ponownego rozpoznania,

Uzasadnienie

W dniu 08 marca 2018r. do Biura Rady CHRP w Katowicach wpłynął wniosek L. Ć. (1) o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego w stosunku do radcy prawnego Z. G..

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Katowicach wnioskiem o wydanie orzeczenia i wymierzenie uzgodnionej kary dyscyplinarnej bez przeprowadzania rozprawy z dnia 01 sierpnia 2018r., sygn. akt R.D. 186/X/2018/Wa, wniósł do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Katowicach o ukaranie radcę prawnego Z. G..

Obwinionemu radcy prawnemu Zastępca Rzecznika Dyscyplinarny zarzuca w trzech punktach, o to, że:

I. 15 stycznia 2015r., w Tychach, przyjął pełnomocnictwo procesowe od L. Ć. (1) oraz zawarł z Nią umowę - zlecenia, których przedmiotem było podjęcie działań zarówno przedsądowych oraz w postępowaniu przed sądami we wszystkich instancjach i organami egzekucyjnymi w sprawie przeciwko Miejskiej Spółce (...) Sp. z o.o., z siedzibą w Imielinie, a następnie nienależycie wywiązał się z przyjętych na siebie zobowiązań poprzez:

- niedokonanie pogłębionej analizy stanu prawnego dot. przejęcia przez Miejską Spółkę (...) Sp. z o.o., od L. Ć. (1) sieci wodociągowej wybudowanej przez Nią, w wyniku czego przedwcześnie skierował powództwo o zapłatę za w/w przejęcie, zamiast powództwa o zawarcie umowy o przeniesienie prawa do tejże sieci wodociągowej na pozwaną spółkę,
- niestawienie się w SR Wydział I Cywilny w Mysłowicach na pierwszej rozprawie odbytej 25 marca 2015r., pomimo prawidłowego zawiadomienia,
- niezmodyfikowania żądania pozwu mimo otrzymania odpowiedzi strony pozwanej, w której to odpowiedzi wskazane zostały okoliczności pozwalające co najmniej na sformułowanie żądania alternatywnego, na wypadek nieuwzględnienia powództwa o zapłatę tj., żądania zawarcia przez Spółkę z L. Ć. (1) umowy o przeniesienie własności urządzeń wodociagowych i kanalizacyjnych wybudowanych przez Nią, określenia w tejże umowie terminu przeniesienia własności, wysokości wynagrodzenia oraz terminu i sposobu jego zapłaty. W efekcie tych zaniedbań Sąd oddalił powództwo i obciążył L. Ć. (2) kosztami sądowymi, w tym kosztami zastępstwa procesowego w kwocie 2.417 zł. tj. naruszenia art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych (tekst jednolity ustawy z dnia 6 lipca 1982r. (Dz.U. z 2017r. poz. 1870 ze zm.), i art. 6, art. 8, i art. 12 ust 1 kerp.

II. 19 stycznia i 12 maja 2015r. w Tychach Obwiniony przyjął od L. Ć. (1) tytułem wynagrodzenia za prowadzenie sprawy przed SR Wydział I Cywilny w Mysłowicach z jej powództwa przeciwko Miejskiej Spółce (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Imielinie kwotę 400 zł. i 800 zł. i nie wydał L. Ć. (1) paragonów fiskalnych,

tj. naruszenia art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych (tekst jednolity ustawy z dnia 6 lipca 1982r. (Dz.U. z 2017r. poz. 1870 ze zm.), w zw. z art. 6 i art. 8 kerp.

III. 23 czerwca 2015r. w Tychach będąc w posiadaniu Wyroku SR w Mysłowicach Wydział I Cywilny z 18 maja 2015r. wraz z uzasadnieniem; sygn. akt IC 263/15, nie poinformował natychmiast L. Ć. (1) o tym fakcie mimo, że uzyskał od niej informację, że od 26.06.2015r. do 05.07.2015r. przebywać będzie ona na urlopie w niepewnym zasięgu sieci komórkowej lub nawet bez zasięgu i bez dostępu do e-maila, uniemożliwiając w ten sposób podjęcie decyzji odnośnie do wniesienia apelacji przez co nie dopełnił obowiązku kierowania się dobrem klienta i ochroną jego praw, tj. naruszenia art. 64 ust.1 ustawy o radcach prawnych (tekst jednolity ustawy z dnia 6 lipca 1982r. (Dz.U. z 2017r. poz. 1870 ze zm.), w zw. z art. 8, i art. 12 ust 1 kerp.

Przesłuchany w charakterze obwinionego radca prawny Z. G. przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów.

Radca prawny Z. G. zwrócił się o umożliwienie mu skorzystania z dobrodziejstwa przewidzianego w art. 335 kpk, ustawy z dnia 6 czerwca 1997r. - Kodeksu postępowania karnego (Dz.U. Nr. 89 poz.555, z późn. zm.). Jako że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego mając na uwadze przyznanie się obwinionego do postawionych zarzutów, ustalił z nim następujące kary:

- za przewinienie opisane w pkt. 1 karę pieniężną w wysokości 3.000 zł.,
- za przewinienie opisane w pkt 2 karę nagany,
- za przewinienie opisane w pkt. 3 karę pieniężną w wysokości 4.000 zł., i karę łączną w wysokości 6.000 zł.

Obwiniony zgodził się na zaproponowaną karę. Ustalona z obwinionym kara zdaniem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego spełni wymogi zarówno prewencji ogólnej jak i szczególnej.

Obwiniony wniósł równocześnie o to aby nie wzywać go na posiedzenie Sądu w niniejszej sprawie.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Katowicach zarządzeniem z dnia 30 sierpnia 2018r. w celu rozpoznania wniosku Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego wyznaczył rozprawę nadając aktom sygnaturę D 73/X/18.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Katowicach na rozprawie w dniu 16 października 2018 r. postanowieniem z dnia 16 października 2018 r., na podstawie art. 17§ 1 pkt 6 kpk w związku z art. 70 ust. 1 i art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6.7.1982r. o radcach prawnych (Dz. U. 2017.1870 ze zm.), z powodu przedawnienia karalności niżej opisanych, postanowił:

Umorzyć postępowanie dyscyplinarne wszczęte w dniu 18 czerwca 2018r postanowieniem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Katowicach r.pr. M. W. przeciwko radcy prawnemu Z. G. obwinionemu w dniu 1 sierpnia 20158, oto że:

I. 15 stycznia 2015r., w Tychach, przyjął pełnomocnictwo procesowe od L. Ć. (1) oraz zawarł z Nią umowę - zlecenia, których przedmiotem było podjęcie działań zarówno przedsądowych oraz w postępowaniu przed sądami we wszystkich instancjach i organami egzekucyjnymi e sprawie przeciwko Miejskiej Spółce (...) Sp. z o.o., z siedzibą w Imielinie, a następnie nienależycie wywiązał się z przyjętych na siebie zobowiązań poprzez:

a)

niedokonanie pogłębionej analizy stanu prawnego dot. Przejęcia przez Miejską Spółkę (...) Sp. z o.o., od L. Ć. (1) sieci wodociągowej wybudowanej przez Nią, w wyniku czego przedwcześnie skierował powództwo o zapłatę za w/ w przejęcie, zamiast powództwa o zawarcie umowy o przeniesienie prawa do tejże sieci wodociągowej na pozwaną spółkę,

b)

niestawienie się w SR Wydział I Cywilny w Mysłowicach na pierwszej rozprawie odbytej 25 marca 2015r., pomimo prawidłowego zawiadomienia,

c)

niezmodyfikowania żądania pozwu mimo otrzymania odpowiedzi strony pozwanej, w której to odpowiedzi wskazane zostały okoliczności pozwalające co najmniej na sformułowanie żądania alternatywnego, na wypadek nieuwzględnienia powództwa o zapłatę tj., żądania zawarcia przez Spółkę z L. Ć. (1) umowy o przeniesienie własności urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych wybudowanych przez Nią, określenia w tej umowie terminu przeniesienia własności, wysokości wynagrodzenia oraz terminu i sposobu jego zapłaty, w efekcie tych zaniedbań Sąd oddalił powództwo i obciążył L. Ć. (1) kosztami sądowymi, w tym kosztami zastępstwa procesowego w kwocie 2.417 zł. tj. naruszenia art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych (tekst jednolity ustawy z dnia 6 lipca 1982r. (Dz.U. z 2017r. poz. 1870 ze zm), i art. 6, art. 8, i art. 12 ust 1 kerp. n. W dniach 19 stycznia i 12 maja 2015r. w Tychach przyjął od L. Ć. (1) tytułem wynagrodzenia za prowadzenie sprawy przed SR Wydział I Cywilny w Mysłowicach z jej powództwa przeciwko Miejskiej Spółce (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Imielinie kwotę 400 zł. i 800 zł. i nie wydał L. Ć. (1) paragonów fiskalnych, tj. naruszenia art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych (tekst jednolity ustawy z dnia 6 lipca 1982r. (Dz.U. z 2017r. poz. 1870 ze zm.), w zw. z art. 6 i art. 8 kerp.

Uzasadniając swoje rozstrzygnięcie odnośnie umorzenia postępowania wobec Obwinionego, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wyjaśnił, że należało tak postąpić zgodnie z art. 70 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, że w przypadkach nie przewidzianych w art. 11 ust. 2 tej ustawy, nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od czasu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego upłynęły trzy lata. Postępowanie dyscyplinarne wszczął Rzecznik Dyscyplinarny w dniu 18 czerwca 2018r, w tym samym dniu postawił zarzuty, opisane w punktach I i II sentencji postanowienia a następnie w dniu 1 sierpnia 2018r. wniósł o wydanie orzeczenia o ukaranie obwinionego i wymierzeniu uzgodnionej kary dyscyplinarnej bez przeprowadzania rozprawy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w

uzasadnieniu opisał każdy zarzut wymieniony w postanowieniu wskazując ile upłynęło czasu od daty kiedy nastąpiło przedawnienie do daty wszczęcia postępowania to jest 18 czerwca 2018r.

Od tego postanowienia odwołała się do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego pokrzywdzona L. Ć. (1). W odwołaniu z dnia 15.11. 2018 r. zarzuciła:

1)

naruszenie art. 70 ust. 1 ustawy o radcach prawnych poprzez błędne obliczenie przedawnienia polegające na nieuwzględnieniu daty wniesienia przez nią skargi w dniu 8 marca 2018r.

2)

błędu w ustaleniach faktycznych polegających na nieuwzględnieniu przyznania się obwinionego do popełnionych zarzutów oraz nie uwzględnienie jego zgody na wymierzenie kary dyscyplinarnej

3)

naruszenie art. 70 ust. 1 ustawy o radcach prawnych poprzez niezastosowanie do czynu polegającego na braku wystawienia paragonów fiskalnych, a czyn ten stanowi przestępstwo

opisane w art. 62 §1 kodeksu karnego skarbowego, a przedawnienie jego karalności nastąpi dopiero z upływem okresu przedawnienia karalności przestępstwa, zgodnie z art. 44 §1 kodeksu karnego skarbowego po pięciu latach.

Wobec powyższego Skarżąca wnosi o zmianę zapadłego postanowienia oraz orzeczenie wobec Obwinionego uzgodnionej z nim lub surowszej kary dyscyplinarnej, lub przekazania sprawy do ponownego rozpoznania przez organ pierwszej instancji.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie zważył, co następuje:

Odwołanie skarżącej okazało się zasadne, doprowadzając do wydania postanowienia o charakterze kasatoryjnym.

Na podstawie art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2018 r., poz. 2115 ze zm.) do postępowania w sprawach w niej nieuregulowanych stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego oraz rozdziałów I-III Kodeksu karnego. Odnośnie przedawnienia karalności przewinień dyscyplinarnych ustawa o radcach prawnych w art. 70 stanowi jedynie, że:

- nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od czasu popełnienia przewinienia upłynęły trzy lata, a w przypadkach przewidzianych w art. 11 ust. 2 - rok (ust. 1)
- w razie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło pięć lat, a w przypadkach przewidzianych w art. 11 ust. 2 - trzy lata (ust. 2)
- jeżeli czyn zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie dyscyplinarne następuje dopiero z upływem okresu przedawnienia karalności przestępstwa (ust. 3).

W tej sprawie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego postawił we wniosku o ukaranie z dnia 1 sierpnia 2018r. trzy zarzuty obwinionemu radcy prawne Z. G., który przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w postanowieniu z dnia 16 października 2018r. przedstawił i opisał treść wniesionych zarzutów jedynie z dwóch punktów wniosku Rzecznika dyscyplinarnego. Pominięty został zarzut trzeci o treści:

HI. 23 czerwca 2015r. w Tychach będąc w posiadaniu Wyroku SR w Mysłowicach Wydział I Cywilny z 18 maja 2015r. wraz z uzasadnieniem; sygn. akt IC 263/15, nie poinformował natychmiast L. Ć. (1) o tym fakcie mimo, że

uzyskał od niej informację, że od 26.06.2015r. do 05.07.2015r. przebywać będzie ona na urlopie w niepewnym zasięgu sieci komórkowej lub nawet bez zasięgu i bez dostępu do e-maila, uniemożliwiając w ten sposób podjęcie decyzji odnośnie do wniesienia apelacji przez co nie dopełnił obowiązku kierowania się dobrem klienta i ochroną jego praw, tj. naruszenia art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych (tekst jednolity ustawy z dnia 6 lipca 1982r. (Dz.U. z 2017r. poz. 1870 ze zm.), w zw. z art. 8, i art. 12 ust 1 kerp.

Zarzut ten ma bardzo istotne znaczenie dla sprawy, gdyż za czas rozpoczęcia biegu przedawnienia należy przyjąć datę upływu czasu do złożenia apelacji. Obwiniony otrzymał wyrok Sądu Rejonowego w Mysłowicach z dnia 18.05.2015r., w dniu 23.06.2015r. Strona procesowa mając dwutygodniowy termin na wniesienie apelacji, tym samym bieg przedawnienia rozpoczyna się w dniu 8 lipca 2015r. Postępowanie dyscyplinarne wszczęto w dniu 18 czerwca 2018r., dlatego też Okręgowy Sąd Dyscyplinarny powinien od nowa przeliczyć terminy i stwierdzić, które z postawionych zarzutów zostały przedawnione.

Gdyby jedynie literalnie odczytywać czas popełnienia zarzuconych przewinień dyscyplinarnych, to ma rację Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wskazując w zaskarżonym postanowieniu, że od dni popełnienia tych przewinień dyscyplinarnych do dnia wszczęcia postępowania dyscyplinarnego (dochodzenia) upłynęły już trzy lata. Przy takim ustaleniu Okręgowy Sąd Dyscyplinarny miałby podstawy do umorzenia postępowania dyscyplinarnego przeciwko obwinionej na podstawie odpowiednio zastosowanego art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k.

Sąd nie można przyjąć za prawidłowe bez dokładnego ustalenia ram czasowo- przedmiotowych zarzucanych przewinień dyscyplinarnych, że doszło do przedawnienia ich karalności. W tym kontekście na tym etapie sprawy należy wskazać, co zresztą powinno być także przedmiotem dokładnych ustaleń dowodowych Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, że postępowanie sądowe w tym przypadku, w wyniku nie wniesienia apelacji zakończyło się 7 sierpnia 2015r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny postanawiając zdecydowanie, że doszło już do przedawnienia karalności przewinień dyscyplinarnych zarzuconych obwinionej, odnośnie ram czasowych tych przewinień pominął zarzut braku wniesienia apelacji i związany z tym początek biegu przedawnienia.

Sąd też przedwcześnie bez wystarczających ustaleń faktycznych Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przyjął, że doszło do przedawnienia karalności przewinień dyscyplinarnych i niezasadnie umorzył z tego powodu postępowanie dyscyplinarne. Dlatego Wyższy Sąd Dyscyplinarny uchylił zaskarżone postanowienie w całości i przekazał sprawę Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu do ponownego rozpatrzenia.

Rozstrzygnięcie kosztach postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w kwocie 1200 zł. pozostawiono do rozstrzygnięcia Sądowi I Instancji, Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu Izby Radców prawnych w Katowicach.